

A Fővárosi Bíróság
(PKKB - Bp. V., Markó u. 25.)

[REDACTED]

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság a

Dr. Fülöp Sándor (1027 Budapest, Margit krt. 53. V.4.) ügyvéd által képviselt

L. [REDACTED]né M. R. [REDACTED] ([REDACTED]) felperesnek a

Dr. T. [REDACTED] M. [REDACTED] ([REDACTED]) ügyvéd által képviselt

Fővárosi Közlekedési Főfelügyelet ([REDACTED]) alperes ellen

közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indult perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg a magyar Államnak külön felhívásra 5.000 (Hatezer) Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen 15 napon belül - a kézhezvételtől számított - van helye fellebbezésnek, melyet a Legfelsőbb Bírósághoz címzetten ennél a bíróságnál lehet írásban, 3 példában előterjeszteni.

I n d o k o l á s

A S. [REDACTED] O. [REDACTED] Szervíz képviselője kérelmet terjesztett elő a [REDACTED]. ker. Polgármesteri Hivatalhoz, amely szerint a Budapest, [REDACTED]. ker. T. [REDACTED] utcában utat építhet. Ennek engedélyezését kérte. A S. [REDACTED] O. [REDACTED] A. [REDACTED] Kft által kérelmezett út egy jelenleg közparknak minősülő önkormányzati tulajdonú zöldterületen vezetne keresztül, és feladata az engedélyes autószalonzónájánál a gépjárművel való megközelítés biztosítása lenne.

A Budapest Főváros Főpolgármesteri Hivatal Közlekedési Ügyosztálya 1996. október 8. napján kelt [REDACTED] sz. határozatával az engedélyezési tervdokumentáció, az útkezelői hozzájárulás a Főpolgármesteri Hivatal közlekedési Ügyosztálya forgalomtechnikai Osztálya kezelői hozzájárulása a bejárás a szakhatósági és közmű üzemeltetői nyilatkozatok alapján megadta az engedélyt az útépitéshez, egyéb feltételek kikötése mellett.

A határozat indokolása szerint a kérelmező csatolta a szükséges engedélyeket és így a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM sz. e.r. (KRESZ) valamint az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről szóló 20/1984. (XII.25.) KM sz. r. előírásainak megfelel, és ezért az engedély megadható volt.

A határozat ellen a felperes fellebbezéssel élt az alpereshez, és az alperes 1997. április 22. napján kelt [REDACTED] sz. határozatával, amely tájékoztatás, közölte a felperessel, hogy a jogerős építési engedély visszavonására nincs lehetőség, megkésett fellebbezésként az ügy csak akkor bírálható el, ha a mulasztási kérelem indokait az I.f. hatóság elfogadja, ilyen irat azonban nem található.

Az utépítési engedélyt a 3/1970. (XI.13.) KPM-ÉVM sz. e.r. alapján csak az előírt érintettek kapták meg a vonatkozó szabályok szerint a szomszédos ingatlanok tulajdonosai nem tartoznak ebbe a körbe.

Az építési és használatbavételi engedélyezési eljárásról szóló 12/1986. (XII.30) r. hatálya a házépítésekre és az R 3.§-ban felsorolt létesítményekre vonatkozik.

Az R. 1§ (1) bekezdése alapján a rendelet előírásai nem vonatkoznak a közlekedési nyomvonal jellegű építményekre. Márpedig itt nyomvonal jellegű építményről van szó.

A 3/1970. (XI.13.) KPM-ÉVM sz. e.r. 13.§ (2) bekezdése szerint az építési engedély az építkezéssel kapcsolatban támasztható polgári jogi igényt nem dönti el. Amennyiben az építkezéssel kapcsolatban kára keletkezett, úgy a kárigény polgári peres eljárásban érvényesíthető.

A felperes keresetében a fenti közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata, a perköltségben való marasztalás, az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy eljárási jogszabályt sért a határozat, mivel nem a főjegyző, hanem annak megbízásából főtanácsos ügyosztályvezető hozta meg. És ezt az SZMSZ sem engedi meg.

A felperes szerint az út engedélyezése a [REDACTED] ker. RRT-nek megfelel-e, nem állt módjában vizsgálni.

A felperes álláspontja szerint a kérelem elintézését nem lehet megtagadni azért mert azt tartalom szerint kell elbírálni. A felperes hivatkozott a kialakult bírói gyakorlatra, amennyiben a határozat kézbesítése valamilyen okból elmarad az ügyfél részére a jogaiban sértett fél a határozat kézbesítését kérheti. A fellebbezési határidő pedig innen számítandó.

A felperes szerint az Áe. 61.§ (1) és 66.§ (2) bekezdése alapján a határozat visszavonható, tehát fellebbezés nem elkésett.

A felperes szerint ügyfél az engedélyezési eljárásban mivel ingatlana az építéssel érintett közparkra néz, értékét nagyon meghatározza a fekvése, és a lakás értékesítésekor áremelő tényezőként vehetik figyelembe a parkra nézést. A felperes az útszéli minőségét az Áe. 3.§ (4) bekezdésére alapította. Tény, hogy a 3/1970. (XI.13.) KPM-ÉVM sz. r. nem említi a szomszédot az ügyfelek között, de egy alacsonyabb szintű jogszabály, egy magasabb szintű jogszabállyal nem állhat ellentétben, és ilyenkor az Áe. rendelkezéseit kell alkalmazni. Nem ok-tatták ki a felperest a keresetindításra, az Áe. 43.§ (1) bekezdés b) pontja alapján.

Tehát olyan súlyos eljárási szabálysértés történt, amely az érdemi határozat meghozatalára kihatással volt.

Az felperes az ügyfél, jogi érdeke fűződik az ügyhöz. A jogi érdeket a tulajdonjog alapozza meg.

Az alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a felperes nem tekinthető ügyfélnek, ugyanis sem jogát sem jogos érdekét nem érinti a perbeli közigazgatási határozat. Az alperes hivatkozott a BH 1994. évi 453-as eseti döntésére, amely szerint elsősorban abban a kérdésben kell állást foglalni, hogy szomszéd ügyféli pozícióban járt-e el.

A már hivatkozott 1988. évi I. tv. mint külön jogszabály az általános jogszabályhoz képest ráadásul nem is említi a szomszédot az ügyfelek között. Ilyen módon a felperes részére nem kellett a közigazgatási határozatot kézbesíteni.

A felperes keresete megalapozatlan.

A bíróság a közigazgatási határozatokat abból a szempontból vizsgálta felül, hogy azok eljárási, ill. anyagi jogszabályt sértenek-e az Áe. 72. és 73.§-ai szerint.

A bíróság az alperesi [REDAKT] sz. tájékoztatást tartalma szerint elbírálvá határozatnak tekintette, hiszen a felperes kérelmét elutasította.

A bíróság a perben elsődlegesen a felperes ügyféli minőségét, azaz perbeli legitimációját vizsgálta.

Az Áe. 3.§ (4) bekezdése szerint a törvény alkalmazása szempontjából ügyfél az a magánszemély, jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet, amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti.

Ugyanakkor az 1988. évi I. tv. 29.§ (5) bekezdése értelmében az útépitési engedélyezési eljárásban a felperes nem ügyfél, részére a határozatot kézbesíteni nem kellett.

Az R. a perbeli esetben nem alkalmazható, hiszen közúti nyomvonalról van szó.

Az ügyféli minőséget az sem teremti meg, hogy a felperes a perbeli lakás tulajdonosa lett, és az ingatlan értékét csökkentette az út építése.

A felperes nincs elzárva attól, hogy peres eljárásban érvényesítse a tényleges kártérítési igényét a hatóságokkal szemben.

A Fővárosi Főügyészség [REDAKT] sz. 1998. január 30-i állásfoglalása szerint az út építéssel érintett szomszédos ingatlanok tulajdonosainak ügyfél jogi különös jogszabályi előírások nélkül is megállapítható az Áe. 3.§ (4) bekezdése alapján. A perbeli út közterületen halad, és nem szomszédos a felperesi ingatlannal, tehát ezért sem fogadta el a bíróság a fenti okfejtést.

A 7/1973. /1974.III.31.) Fővárosi Tanácsi R. 2.§ (6) bekezdése szerint az építési engedély kiadása után, vagy azzal egyidejűleg az építetű az építéssel érintett ingatlanok tulajdonosait ... az útépités megkezdése időpontjáról értesíti. A jogalkalmazási gyakorlat során a különös szabályt megelőzi az általános jogszabály (lex generale - lex specialis).

Dr. P. [REDAKT] A. [REDAKT] egyetemi tanársegéd Szubszidiaritás az államigazgatási eljárásban című tanulmányában szubszidiárius szabályok alatt általános értelemben azokat a rendelkezéseket kell értelmezni, amelyek megengedik az általános kódextól való eltérést. Ilyenkor a különös norma az általános rendelkezésektől eltérő akár ellentétes szabályokat állapíthat meg.

A tanulmány szerint az eltérések egyik csoportja a kódex azon rendelkezése, amely alapján a különös szabály kizárja az Áe. adott szabályainak érvényesülését.

A bíróság a perben tehát vizsgálta, hogy a felperes jogosult-e a perbeli igény érvényesítésére, van-e perlési jogosultsága, keresetösségi joga, legitimációja.

Tehát a perbeli legitimáció a per tárgya és a fél közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, abban áll, hogy a keresettel érvényesített jog a felperest megilleti-e az alperessel szemben.

Tehát anyagi jogi kérdés, ennek hiánya a kereset elutasításához vezethet.

A bíróság álláspontja szerint a felperes nem rendelkezett perbeli legitimációval, a különös jogszabályok szerint nem ügyfél, és a közvetlen szomszédi kapcsolat hiánya a perbeli építkezés tekintetében az Áe. 3.§ (4) bekezdése alapján sem alapozza meg a legitimációt.

A bíróság a fentiek alapján határozott a rendelkező részben írtak szerint.

A bíróság a Pp. 75.§ (1) (2) bekezdésében meghatározott perköltség viseléséről a Pp. 78.§ (1) bekezdése, míg az illetékről a 6/1986. (VI.26.) IM sz. r. 13.§ (2) bekezdése alapján rendelkezett.

B u d a p e s t, 1999. évi június hó 29. napján

Dr. M. Á. sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Ügykezelő

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint másodfokú bíróság

BÍRÓSÁG	
KEZELÉS	2001. 09. 21.
PELDANY	
MELLÉKLET	 KÖZTÖK:.....
FOKAJSTRÖMSZÁM	
UTÓÍRATOK	

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fülöp Sándor ügyvéd /1027 Budapest, Margit krt. 58. V./4./ által képviselt L. né M. R. / / felperesnek a dr. T. M. ügyvéd / / által képviselt Fővárosi Közlekedési Főfelügyelet / / alperes ellen útépités engedélyezésének tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 1999. június 29-én kelt . számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a felperes fellebbezését hivatalból elutasítja.

E végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes 1997. április 22-én kelt . számú határozatának felülvizsgálata iránt indított perben a Fővárosi Bíróság . számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az első fokú ítéletet a felperes jogi képviselője az iratokhoz csatolt tértivevény alapján 1999. augusztus 24-én vette át.

Az első fokú határozat a fellebbezés határidejére, előterjesztésének módjára vonatkozóan pontos kioktatást tartalmazott, ennek ellenére a felperes fellebbezését 1999. szeptember 6. napján jogi képviselője útján közvetlenül a Legfelsőbb Bíróságra nyújtotta be. A másodfokú bíróság a felperes beadványát az iratokkal együtt történő felterjesztés végett megküldte az elsőfokú bíróságnak. A fél fellebbezése 1999. szeptember 9-én érkezett meg az elsőfokú bíróságra.

A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 234. § /1/ és /2/ bekezdése szerint határozat ellen a közléstől számított 15 napon belül az elsőfokú bíróságnál benyújtandó fellebbezéssel lehet élni, a Pp. 107. § /1/ bekezdése alapján további 15 napon belül az esetleges mulasztás következményei orvosolhatók.

Ha a fellebbezés elkészült, akkor az elsőfokú bíróság a Pp. 237. §-a alapján a fellebbezést hivatalból elutasítja. Ha pedig a fellebbezést már az elsőfokú bíróságnak el kellett volna utasítania, akkor a másodfokú bíróság a Pp. 240. § /1/ bekezdése értelmében ennek megfelelően határoz.

A fentiek alapján a fellebbezés benyújtási időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a fellebbezés az első fokon eljáró bírósághoz megérkezett, a Legfelsőbb Bíróság a hozzá benyújtott fellebbezést ebből a szempontból nem veheti figyelembe. A felperes részére a fellebbezés előterjesztésére nyitva álló határidő 1999. szeptember 8. napján lejárt, azonban jogorvoslati kérelme csak ezt követően, 1999. szeptember 9-én érkezett meg az elsőfokú bíróságra, és mulasztása kimentésére igazolási kérelmet nem terjesztett elő.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az elkészített fellebbezést a Pp. 240. § /1/ bekezdése szerint irányadó Pp. 237. § megfelelő alkalmazásával érdemi vizsgálat nélkül hivatalból elutasította.

Budapest, 2002. január 24.

Dr. B. [redacted] Z. [redacted] sk. tanácselnök, Dr. F. [redacted] I. [redacted] sk. előadó bíró, Dr. D. [redacted] P. [redacted] sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

B. [redacted]
bíróági írnok

